

hr. Frank Aaen kan finde på det, han sagde, er på erhvervsbeskatningsrådet, og derfor mener jeg faktisk ikke, det var helt fair at rette den til regeringen. Det var ikke regeringen, der hindrede, at vi fik lavet en fornuftig løsning med hinanden på det felt. Det var heller ikke hr.

Frank Aaen, det var heller ikke hr. Aage Frandsen, men der var andre, der af forskellige årsager, som jeg ikke skal tvære i, forhindrede, at vi fik den på plads. Når vi sidder og skal lave en samlet løsning og der så er et enkelt punkt, som vi må konstatere at vi ikke kan nå til enighed om, kan en mindretalsregering, der skal kunne manøvrere, i sagens natur ikke binde sig til efterfølgende at lave de løsninger, som den mente var rigtige.

Vi havde gerne set, at vi havde taget det store, fulde skridt tilbage i juni 1998, og derfor er jeg bare ked af at høre, at der ligesom skulle være nogle, der arbejdede imod ånden i det, vi lavede dér. Det var ikke hensigten. Det var nød, der tvang os, for vi kunne ikke gå andre veje for at finde en løsning på det punkt.

Jeg takker for de venlige bemærkninger, også fra fru Sonja Albrink, der godt nok sagde stilfærdigt nej, men også at det må gøres til genstand for nærmere drøftelser i finanslovsforhandlingerne. Det takker jeg for. Jeg tror, det er meget klogt, at flest mulige partier på flest mulige områder holder dørene om ikke åbne så i hvert fald på klem.

Mariann Fischer Boel (V):

Det var jo et rørende indlæg, skatteministeren holdt. Der var næsten ikke et øje tørt i salen.

Jeg er ikke uenig med skatteministeren i, at det er vigtigt, at erhvervslivet har gode rammevilkår, og det gælder erhvervslivet som helhed. Der kan også være noget fornuftigt i, at man ikke på lang sigt lovgiver specifikt for en enkelt erhvervsgren, og derfor vil jeg tage ministerens udmelding her som et tilsagn om, at ministeren vil være villig til at se på de særbyrder, særskatter, som man belaster det danske landbrug med i dag. Det vil jeg virkelig se frem til at vi får en drøftelse af, så vi kan få luget ud i den skov af særbyrder på det specifikke erhverv.

Så vil jeg godt bede ministeren om et svar på det der med paralleliteten i det, om beregningsgrundlaget, som jeg rejste i min ordførertale. Kan man, hvis man skal gå videre med det her forslag, ændre på beregningsgrundlaget, sådan at vi får produktionsprisen som udgangspunkt for beregningen?

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare bekræfte, at det ikke var regeringens skyld og ikke var Enhedslistens skyld, at vi ikke fik lavet en ændring af erhvervs- og selskabsskatten på en måde, så den finansierede sig selv og vi så havde undgået den ufinansierede skattelettelse. Hver eneste gang V og K er kommet i nærheden af at lave store aftaler, i hvert fald i den tid jeg har siddet i Folketinget, men også før, så er pengene fosset ud. Hver eneste gang V og K har haft fat i noget som helst, er det os andre, der har været med til at prøve at skaffe nogle penge til at finansiere velfærdssamfundet.

Men min bemærkning gik nu lidt mere generelt på, at vi mente, at vi med pinsepakken, som var fornuftig, også skabte et godt økonomisk grundlag for, at finansloven for indeværende år kunne have været fornuftig. Desværre så vi alligevel både med erhvervsbeskatningen og efterlønnen en lang række asociale besparelser over for pensionister og andre, så vi syntes, at situationen blev misbrugt.

Det har vi faktisk taget ved lære af oppe hos os, så vi vil prøve fremover i endnu højere grad at have snor i de ting, vi laver, for vi var faktisk ikke så tilfredse med det forløb, når vi ser hele 1998 under ét.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes ikke her forud for de første drøftelser om finansloven, at vi skal bruge dagen i dag til at snakke os væk fra hinanden, og derfor er jeg glad for, at det bestemt heller ikke var det, der var meldingerne fra et flertal her under ordførerbemærkningerne.

Til fru Mariann Fischer Boel: Hun, mener jeg, begår den fejl, som jeg også har hørt andre gøre, som jeg også har hørt landbruget gøre, at betragte husdyrene som varelager. Der er selvfølgelig en del af husdyrene, der er handelsbesætninger, så er der den anden del, der er stambesætninger. Stambesætningerne er jo typisk ikke at sammenligne med et varelager, men mere med et produktionsapparat. Det er sådan set det, der er hele grundlaget for at fortsætte landbruget. Og derfor mener jeg, at en række af de sammenligninger, man bringer i anvendelse her, ikke er rimelige. Derfor ville jeg så heller ikke mene, at det, som jeg godt har hørt nogle tale om, skulle opgøres som produktionsprisen.

Derudover er det jo lidt bemærkelsesværdigt, at forslaget kommer fra Venstre, der jo normalt er meget optaget af administrativt bøvl. Vi må